

Robert Burns, J

Był to noc, w porze, niw,
gdy liczny jest an pszenny -
w księ, yca jasny blask w r&ocute;d niw,
wybrał, em si, do Annie.

Niepostrzeżenie mija, czas,
a si, zgodzi, a wdz, cznie,
gdy poprosi, em tylko raz:

Odprowad, mnie przez jęczmie,!

Bękitne niebo, ucich, wiatr

i księ, yc opromienia,

a jam ją, zgodną, chętną, kładł

wśrłanłw, wśrłjł

Wiedziałem, miłość łączy nas

z pierwszego już wejrzenia

więc całowałem raz po raz

wśrłanłw, wśrłjł

Pszeniczy łan i łan jęczmienia

prześlicznie się zieleni;

noc szczęsna, nie do zapomnienia

wśrłanłw z moją Annie.

Zamknąłem ją w uścisku splot,

jej serce biło w drżeniach.

Szczęsne to miejsce było, ot,

wśrłanłw, wśrłjł

Lecz na ten księ, yc i gwiazd moc,

co noc tęopromieniał -

i ona wciąż tę pomni noc

wśrłanłw, wśrłjł